

В'окови ти тѣжки, чувства в'слаби мисли
 Носи, пѣшка тѣгли, с'най-последни сили.
 Но туй на тебѣ малко, каза, врага злобенѣ,
 Убитя жестоко, стана ликъ надгробенѣ.
 Верѣдѣ грозната жупелѣ, облякъ в'мѣгли лава.
 Пишя жално кански, ликъ страшенѣ бѣ тогава.
 О! картина жална, сѣѣна в'крѣвь и пламенѣ
 Стана прахъ и пепелѣ, образъ грозенѣ жаленѣ.
 Облякъ кървавѣ, смардливѣ и въ мракъ адски,
 Жени, дѣтца клаха въ тебѣ динѣ Ислямски,
 Подъ крѣвь, гробѣ. окови, глѣдате тя безсилно
 Мъртвецѣ си безгласенѣ, страдалче невинно.
 В'неволи и мѣки, подѣ яремѣ несносенѣ
 Тлѣя, гина тѣжко, в'тозѣ свѣтъ Богоносенѣ.
 Бичѣ злоба тиранска и ядѣтъ погански
 В'мигѣ единѣ но страшенѣ, кат' рѣзѣтъ волкански
 Заспа вѣчно, уви! безѣ храмѣ, безѣ ошѣло
 Облажи се звѣратѣ, о! трагично село.
 Свобода невинна, бѣли дни честити
 Не видѣ, загина, всрѣдѣ мѣки си сити.
 На всѣкъ въпросѣ мѣлчинѣ, хладно си и нѣмо
 Надѣ гробѣ плаче чадо, вѣвъ сълзи облѣно.
 На всѣкъ образѣ красенѣ, плача азѣ безгла но.
 Кат' спомня за тебѣ, о село прѣкрасно.
 Ахѣ! вѣчѣ си безсилно, образѣ страшно грозенѣ
 Плача сълзи ронѣ, за животѣ твой гробенѣ